

mere Betragtning af Skatteforholdene vil vise, at denne Anstæffe ikke paa nogen Maade holder. Stff. i. Kaster man et Blik paa vore Gjenomsatte; paa Bygningskatten og alle andre særlige Skatter; vil det ses, hvorledes de have udjævnet sig og hvorledes der tages Hensyn til dem i Handel og Bandel. Det er for en stor Del Konfiskationer, som engang have fundet Sted; men det er ikke mere egentlige Skatter, der hvile paa Landets Formuemasser og Indtægtskilder. Her er derimod i Virkeligheden en ny Skat, som lægges paa en særlig Formuemasse, og derfor forekommer den mig uretfærdig. Det ærede Medlem, som sidder her ved Siden, (C. Nimestad) viste saa tydeligt og klart, at jeg ikke behøver at gjentage det, hvor ikke blot mislig, men ogsaa demoraliserende denne Skattelov er; da den ikke kan overholdes; der er Nitet, som berettiger til at vente, at Statskassen vil faae nogen stor Indtægt deraf. Her foreligger ingen af de Grunde, som ellers give Sikkerhed og Trykkelighed for, at den Skat betales, som man foreskriver. Som det ærede Medlem bemærkede, kan denne Skat kun kontrolleres; naar de fremmede Papirer sælges gjennem en Mægler, men der er jo Nitet til Ginder for, at de kunne sælges uden en Mægler, og i alt Fald vil Folk snart lære at gjøre det, naar Salg, gjennem en Mægler er belagt med høie Afgifter, medens det ikke er Tilfældet, naar Salget foregaar uden en Mæglers Mellemkomst. Hvem kan desuden sige, at en Mægler, fordi han tilfældigvis er i samme Bærelse, hvor Omsætningen foregaar, har et saadant Kjenndskab til Salget, at han ikke vil kunne unddrage sig Strafsansvar? Overhovedet vil man let finde Former, der ville gjøre det uden praktisk Nytte, at gjøre Strafsansvar gjældende. Men foruden at denne Skat ikke har stor finansiel Betydning, og at den vil virke demoraliserende saaledes som Alt, der foreskrives, men ikke overholdes, saa er den tillige uhensigtsmæssig. Der er maasse dem, der ville sige, at det er godt, om vi kunde ramme disse fremmede Papirer af Hensyn til vore egne Kreditforhold eller som ville mene, at selv om det ikke lader sig gjøre, saa kan man dog altid prøve derpaa. Der er jo Betragtninger, som gjør, at Mange med

fløve Dine se til de fremmede Papirer, som komme ind i Landet. Jeg skal nu ikke forbyde mig i den Indvending, som her ligger nær, nemlig at man skal lade Folk selv om, hvorledes de ville anbringe deres Midler; men jeg kan derimod ikke undlade, at gjøre opmærksom paa, at selv om Kjøbet af disse fremmede Papirer i mange Henseender er misligt, og selv om der ofte begaaes Feil der ved, saa er der dog visse Sider, hvorfra denne Art Kjøb ikke er saa uhensigtsmæssig. Der er jo Sugnen af os, som ikke ønsker, at vi skulle være stærke overfor de Kriser og Konvulsioner, der altid periodisk vende tilbage i Pengeforholdene. Men hvad er det, som gjør et Land stærkt overfor Pengekriser? Hvilke ere de Midler, hvoraf man kan benytte sig, og som ere de eneste, der have Noget at betyde, naar disse Træninger gaa fra Land til Land og tidt fremlalde de største Forstyrrelser til Skade og maasse til fuldstændig økonomisk Udeltæggelse for mange Mennesker? Hvorfra komme disse Kriser, og hvilke Midler har man derimod, og hvilken Rolle spille i saa Henseende Omsætningsforholdene i Landet? Det er jo Pengestrømninger, der foregaa; det er igjennem disse, at Stødet forplantes fra det ene Land til det andet, men det er tillige disse, gennem hvilke Udjævningen finder Sted, og hvorved der kommer Penge ind i Landet, naar man trænger dertil. Man har i saa Henseende to Midler; det ene er en stor Beholdning af edelt Metal; saaledes som vi jo tildels ogsaa have hos os, men hvoraf dog den største Del ikke kan bruges; naar Diebliftet kommer, da den ligger i Nationalbankens Kælder, bunden i en Form, der ikke maa benyttes. Det andet Mittel, der ikke er saa dyrt og kostbart som de edle Metaller, det er de fremmede Papirer. Det er den Reserve, som i paakommende Tilfælde kan sendes ud af Landet; det er den Formuemasse, som glider fra det ene Land til det andet, alt som Diebliftets Tarv kræver det. Naar man ser Sagen fra dette Synspunkt, saa er det ingenlunde uheldigt, at de forskjellige Lande træde i et saadant indbyrdes Forhold til hinanden; at Pengeeffekterne kunne gaa over fra det ene til det andet. Allet fra, at Kjøbet af saadanne fremmede